

Peons menjant al recer de la paret. El gos no vol que el retraten.

Camp ple de garbes.

D'esmorzar, la pennera solia portar-los: sopes d'ou i carn o "tacons".

Al migdia: Polla, pataca amb carn, carn estofada, i amanida.

També solien berenar: pernil, formatge, etc.

Per cuinar aquests àpats casolans, a més de pollastres i conills, malayen alguna ovella o segalla engordides d'albans.

La sega ja s'ha acabat, els rostolls romanen plens de daurades garbes.

La natura ha premiat l'esforç dels llauradors amb una bona collita.

Després d'anar se'n els segadors, el silenci del camp només era trencat pels picarols i

Màquina segadora tirada per una egua.

esquelles dels ramats que omplien llur païdor cercant fullaraca i espigues sense gens ni mica de tija, que l'espigadora no havia pogut recollir. Les notes musicals de velles i belles cançons de la terra, tocades amb una flauta de canya per pastors, rabadans i pastorelles, els cants de tota mena d'ocells granívors i minúsculs ocells insectívors que cercaven menja per a llurs novells, feien un paisatge bucòlic i pastorivol perdut per sempre, almenys, arreu d'aquestes comarques.

B.Barberà

(Records d'infantesa i adolescència)

TRETS

Continuen aquesta secció on bimestralment apareixen personatges, gent del poble que la nostra càmera fotogràfica recerca pels carrers

**Cinta
Albalat
Adell.**